

Offentliggjort d. 17. februar 2009

Personalegoder – arbejdsgiveres bidrag til personaleforeninger – TfS 39445 ©

*Af advokat (L) Bodil Christiansen og
advokat (H), cand. merc. (R) Tommy V. Christiansen*

www.v.dk

Skatterådet fandt ved et bindende svar af 16/12 2008, at de medarbejdere, der meldte sig ind i personaleklubber (personaleforeninger) på en virksomhed blev skattepligtige af et personalegode ved indmeldelse og deltagelse i personaleklubbens aktiviteter.

Ved vurderingen af de skattemæssige konsekvenser af givne personalegoder efter ligningslovens § 16 har skattemyndighederne i en årrække sondret mellem 3 kategorier af personalegoder, jf. således senest ligningsvejledningen 2009-1, afsn. A.B. 1.9.1., henholdsvis:

1. Goder, der ikke beskattes og dermed ikke er omfattet af bagatelgrænsen
2. Goder, der altid skal beskattes, og ikke er omfattet af bagatelgrænsen,
3. Goder, der beskattes, men er omfattet af bagatelgrænsen.

”Bagatelgrænsen” refererer til bestemmelsen i ligningslovens i ligningslovens § 16, stk. 3, 3. pkt., hvorefter goder, som arbejdsgiveren *i overvejende grad* har ydet *af hensyn til den ansattes arbejde*, kun beskattes, hvis den samlede værdi af disse goder fra en eller flere arbejdsgivere m.v. overstiger et grundbeløb på 3.000 kr. (i 2009 på 5.500 kr.).

Som eksempel på personalegoder omfattet af den første kategori af personalegoder, dvs. de skattefri personalegoder, har i ligningsvejledningen i en årrække været nævnt: *”ydelser af begrænset omfang såsom tilskud til kaffe-, kantine-, og kunstordninger samt til-*

Offentliggjort d. 17. februar 2009

svarende ordninger, der kun er til rådighed på arbejdspladsen, og som har karakter af almindelig personalepleje”, jf. senest ligningsvejledningen 2009-1, afsn. A.B.1.9.1.

I sagen afgjort ved Skatterådets bindende svar af 16/12 2008 forelå spørgsmålet, om en arbejdsgivers bidrag til givne personaleforeninger, benævnt ”klubber”, måtte anses som et sådant skattefrit personalegode omfattet af den ovennævnte praksis, eller om personalegodet i stedet måtte anses for skattepligtigt efter ligningslovens § 16.

Arbejdsgiveren ønskede at støtte givne fritids- og medarbejderklubber i virksomheden. Formålet med klubberne var at styrke arbejdsmiljøet i virksomheden gennem fokus på sociale relationer og sunde vaner, herunder kost, motion og tid til sig selv. Derfor ville virksomheden starte et "Projekt Sund Vane".

Det var konkret hensigten at etablere

- en *Ladiesklub*, hvor en flok kvindelige medarbejdere mødes 1 gang månedligt for f.eks. at gå på café, i biografen eller ud at spise,
- en *Kunstklub*, hvor en gruppe medarbejdere mødes 1 gang hvert halve år om deres fælles interesse for kunst, hvor de sammen tager på udstilling, har foredragsholdere på besøg eller får undervisning i at male,
- en *Motionsklub*, hvor en række medarbejdere mødes hver uge for at dyrke forskellige former for motion sammen, bl.a. svømning, løb, gang og gymnastik samt
- en *Fitnessklub*, hvor en gruppe medarbejdere træner sammen i det lokale fitnesscenter 1 gang ugentlig.

Klubberne, der var åbne for alle medarbejdere, skulle organiseres som foreninger og skulle etableres og drives af medarbejdere. Klubbernes økonomiske grundlag skulle bestå i kontingentbetalinger, fastsat af den enkelte klub. Herudover skulle alle klubber have mulighed for at søge virksomheden om et årligt tilskud til klubbens aktiviteter på

Offentliggjort d. 17. februar 2009

max. 500 kr. pr. medlem pr. år. Virksomheden kunne til enhver tid nedlægge den omhandlede tilskudsordning med 12 måneders varsel.

Anvendte en klub kun en del af et givet års tilskud, skulle det resterende beløb afleveres til "Projekt Sund Vane" ved tilskudsårets udgang. Blev klubben nedlagt, skulle et evt. kluboverskud tilfalde "Projekt Sund Vane".

Efter virksomhedens opfattelse måtte virksomhedens tilskud til klubberne anses som et skattefrit tilskud af forholdsvis begrænset omfang i lighed med tilskud til kaffe-, kantine-, kunstordninger og tilsvarende ordninger, der kun er til rådighed på en arbejdsplads. Virksomheden anførte med henvisning til TfS 1991, 501 ØL til, at formålet med virksomhedens tilskud til klubberne måtte anses for sædvanlig personalepleje, samt at et årligt tilskud på 500 kr. pr. medarbejder/pr. klub var et gode uden væsentlig værdi.

Skatterådet konkluderede for det første, at virksomhedens tilskud til de nævnte fritids- og medarbejderklubber var omfattet af ligningslovens § 16 – og altså ikke et skattefrit personalegode. Som begrundelse henviste Skatterådet til, at aktiviteterne i virksomhedens fritids- og medarbejderklubber udelukkende skulle foregå *udenfor* arbejdspladsen. Allerede af denne grund kunne klubberne efter Skatterådets opfattelse ikke sidestilles med de kaffe-, kantine-, kunst- eller lignende ordninger, som er omtalt i ligningsvejledningen og tillige i cirkulære nr. 72 af 17. april 1996, pkt. 12.4.2.

Skatterådet bemærkede dernæst, at arbejdsgiverens tilskud *ikke kunne anses for omfattet af bagatelgrænsen* i ligningslovens § 16, stk. 3, 3. pkt. Begrundelsen herfor var, at klubbernes aktiviteter udelukkende foregik *udenfor* arbejdspladsen, og var af *hobbypræget og privat karakter*. Derfor kunne arbejdsgiverens tilskud ikke anses for at være af konkret betydning for den ansattes arbejde. Endvidere forelå der efter Skatterådets opfattelse ej heller den fornødne sammenhæng mellem det ydede tilskud og arbejdets udførelse.

Konklusionen var således, at arbejdsgiverens tilskud til klubberne var fuldt ud skattepligtig for de medarbejdere, der var medlemmer af klubberne.

Offentliggjort d. 17. februar 2009

Specielt vedrørende arbejdsgivertilskud til Motions- og Fitnessklubben tilføjede Skatterådet, at skattefrihed for arbejdsgivertilskuddet ikke kunne komme på tale i medfør af den særlige praksis om medarbejderes skattefri benyttelse af motionsrum på arbejdspladsen, dels fordi der ville være tale om egenbetaling i forbindelse med Motionsklubben aktiviteter, og dels fordi motionen udførtes udenfor arbejdspladsen. Videre henvisste Skatterådet til, at en arbejdsgivers betaling af medarbejderes medlemskab i et motionscenter var skattepligtigt for medarbejderen.

Ligningsrådets bindende svar er inkorporeret i den nye ligningsvejledning 2009-1, afsn. A.B.1.9.1., hvor den stjernemærkede afgørelse sidestilles med TfS 2003, 160 LSR om en bryggeriarbejders hjemtagning af fri leverancer af øl og læskedrikke. Der synes dog at kunne sættes et vist spørgsmålstejn ved sammenligneligheden af de to afgørelser, ikke mindst set i lyset af, at klubberne i nærværende sag i det hele skulle operere indenfor virksomhedens rammer.

Kunstforeninger og andre personaleforeninger, der nyder godt af arbejdsgiverens velvilje, bør fremover grundigt overveje, hvor og hvordan foreningens aktiviteter skal udfoldes. Dette på trods af, der vel i hvert fald for kunstforeninger kan siges at foreligge en mangeårig tradition for accept af arbejdsgivertilskud til foreningen uden personalegodebeskatning.

— o —